

Юбилейни випуски

55 г. Випуск 1954 г.

В ресторант "Каваците" преди 24 май едва ли имаше по-весели и доволни хора от нас, завършилите балчишката гимназия преди 55 г. Събрахме се 12 човека. Не дойдоха 6 човека, може би по здравословни причини.

С едноминутно мълчание почетохме 8 наши съученици, които са вече покойници.

Спомнихме си учителите ни – класната ни Росица Мандрова, Ст. Стефанова, Нифтянова и др.

Винаги сме се събирали на кръгли годишнини и сме доволни да споделим, че сме постигнали мечтите си, но продължаваме да желаем все по-хубави и хубави неща от живота.

Инж. Иван ЧОБАНОВ

50 г. Випуск 1959 г.

Минаха толкова години, половин век, 5 десетилетия. Всичко, обаче, си спомням, като че ли е било вчера. Бяхме два класа, с около 60 души. Класните ни ръководители – Краев по български и Йотов по химия, държаха много да завършим и прокарваха наред с другите учители много строга дисциплина. Имаше шинели, чиито копчета шиехме с тел, за да бъдат здрави. Носехме шапки с козерки и колани с емблемата на гимназията. Униформите и вечерният час се спазваха строго. Учителите правеха редовно проверки – в училище, и по главната улица /гезмето/ тогава – ул. "Витоша". Тютюнопушенето беше почти невъзможно.

Учехме в днешната художествена галерия, а по-късно се построи гимназия /днес ОУ "Св.Св.Кирил и Методий"/.

Всяка година ходехме на есенни бригади за бране на царевича, като спяхме в домовете на селяните от близките села, където работехме. Участвахме и при построяването на градския стадион. Имаше дори норма – 15 0 колички пръст на човек. По същото време се изграждаха и ползащитните горски пояси. Ние също сме залесявали баирите на "Тузлата" и Циганската махала. Залесяването бе една инициатива, която свързваме с името и ентузиазма на инж. Иван Чернев /директор тогава на Горското стопанство/. Сега резултатите са налице и градът ни е така хубав и зелен, благодарение и на нас, учениците от гимназията.

Сред хубавата природа на Двореца, в "Ивката" ни беше абитуриентската вечер. Спас донесе 1 буря вино. Всички бяха доволни да посрещнат изгрева на слънцето,

рано сутринта на другия ден.

Когато се събрахме тази година на 24 май, споменахме добрите си учители, които бяха много начетени, строги и взискателни – директорът Жечо Боздуганов, Ст. Стефанова /френски език/, Н. Чернева /география/, Д. Джилянова /математика/, Б. Георгиев /история/, Ат. Василев и Сиса Иванова /физ. култура/. Имало е защо – всички си намерихме своето място в живота и сега сме пенсионери, повечето с внуци.

Жалко, че на 50-годишнината не дойдоха всичките ни балчишки съученици. Дойдоха повече от Добрич, и от Варна. Прекарахме много весело в ресторант "Балчик", при отлично домакинство на самия сбор. Дано сме живи и здрави да празнуваме заедно след 5 и 10 години.

Петър АНДРЕЕВ

Юбилейни випуски

45 г. Випуск 1964 г.

Нашата среща за отбелязване на 45-годишнината на випуска предстои. Тя ще се състои през втората събота на месец август, както решихме след честване на 30-годишнината ни.

От пет години насам се събираме всяка година. И все има какво да си кажем. Бяхме випуск от 7 момчета и 36 момичета. Класните ни бяха Боянов /математика/ и

Д. Транулов /български/. В 8 клас бяхме три класа, но в гимназията останахме – два. Имаше добри преподаватели и станахме хора.

Инж. Димка КАЗАКОВА

40 г. Випуск 1969 г.

Годишите минават и срещите със съучениците от гимназията ни стават все по-скъпи. Тази година се събрахме в ресторант "Хелиос" само 15 души, но споменахме всички. "Писахме" извинени и неизвинени отсъствия, смяхме се, спомняхме си случки. Пред нас бяха образите на учениците от трите класа с кл. ръководители Ст. Дачева и К. Черкезов /български/ и А. Димитрова /немски език/. Предаваха ни още Д. Джилянова /математика/, Н. Чернева /география/, Б. Георгиев /история/, Ст. Стефанова /френски език/, С. Спилов /физика/, В. Митрашкова /химия/, запomniaцият се биолог Р. Авджиев, младият, за първа година учител Л. Люцканов, който бързо се ожени за

Данчето, току-що завършила нашата гимназия.

Випускът ни се отличава с голям брой момичета и малко момчета. Абитуриентската ни вечер беше в казино "Чайка", което беше на мястото на днешния хотел "Хелиос". Бяхме поканили момчетата от Добричкия механотехникум, но не бяхме много очаровани от тяхното кавалерство. Бяхме и със самочувствие, че сме завършили Балчишката гимназия. Имаше много отличници. Повечето бяхме освободени от петте задължителни матури по български, математика, химия, физика и история. Зад нас оставаха изискванията за задължителните барети, фуражки, черни поли и бели блузи. Ах, тези бели яки-

чки и ученички в черни престилки! Ами маникюрът, за който мечтаехме и тайно криехме на едната ръка, а показвахме за проверка само другата ръка, без лак. Тютюнопушене – абсурд.

През годините имаше с какво да се похвалим при срещите си на всеки пет години. Всички се реализираха в живота, носейки знанията от балчишката гимназия, която до днес е с висок авторитет в страната. Сега някои от нас са вече пенсионери – баби и дядовци. И така трябва да бъде.

В деня на срещата ни видяхме Д. Джилянова и В. Митрашкова. Живи и здрави. Много им се зарадвахме. И те на нас.

Румяна СТЕФАНОВА

35 г. Випуск 1974 г.

Завършихме гимназията над 60 човека. Класни ръководители ни бяха Н. Чернева /география/ и Ст. Стефанова /френски език/. Преподаваха ни В. Петрова /немски език/, В. Митрашкова /химия/, С. Спилов /физика/,

Г. Найденова /биология/, С. Петкова /руски език/, К. Черкезов /български/, Св. Митов /физкультура/.

Имаше организация за отбележим тържествено 35-годишнината ни, но внезапно при злополука почина

съпругът на нашата съученичка Мери Плулчиева – Йосиф Александров, който ни беше много близък. За съжаление се събрахме по тъжен повод.

Т. Сивриева, Пл. Джилянов, Д. Канавров, Д. Тачева

30 г. Випуск 1979 г.

Випускът ни, с класни ръководители Димка Джилянова и Стефана Петкова, се събра на 23 май, за да отпразнува поредната кръгла годишнина от завършване на средното си образование. Не е за вярване – изминали са цели 30 години! Оставили са отпечатък върху лицата ни, но не и върху младежкия дух на сърцата ни. Сякаш с магическа пръчка събнахме товара на изминалото време и за няколко часа отново сме момчетата и момчетата, които не просто ходеха на училище заедно, но обичаха и да се забавляват заедно. Ако с една дума трябва

да опиша нашия випуск, то тя ще е ЗАДРУЖЕН, защото деленето на класове при нас е било, и е само една формалност. Иначе, ние сме просто съученици, на които им е приятно да се срещат, да се веселят, да споделят успехите на едни и проблемите на други.

На тази среща дойдоха 42 от нас. За доброто ни настроение се погрижи домакинят на заведението и наш съученик – Пламен Василев. Беше се постарал да гарнира вкусното меню с една дълга поредица от хитове и любими песни от ученическите ни години. Отвсякъде се

чува: "Помниш ли?", "Къде си сега?", "С какво се занимаваш" "Семейството...", "Децата...", "Знаеш ли, че имам вече внук?!" "Защо не дойде на миналата среща?". И всичко това, докато танцуваме неуморно. Много танци, много усмивки и прегръдки, много спомени и надежди – на следващата среща да видим и тези, които по едни или други причини, не успяха да дойдат. А и може би не е нужно да чакаме 5 години за това.

Един член на випуска, който не е пропуснал нито една среща